

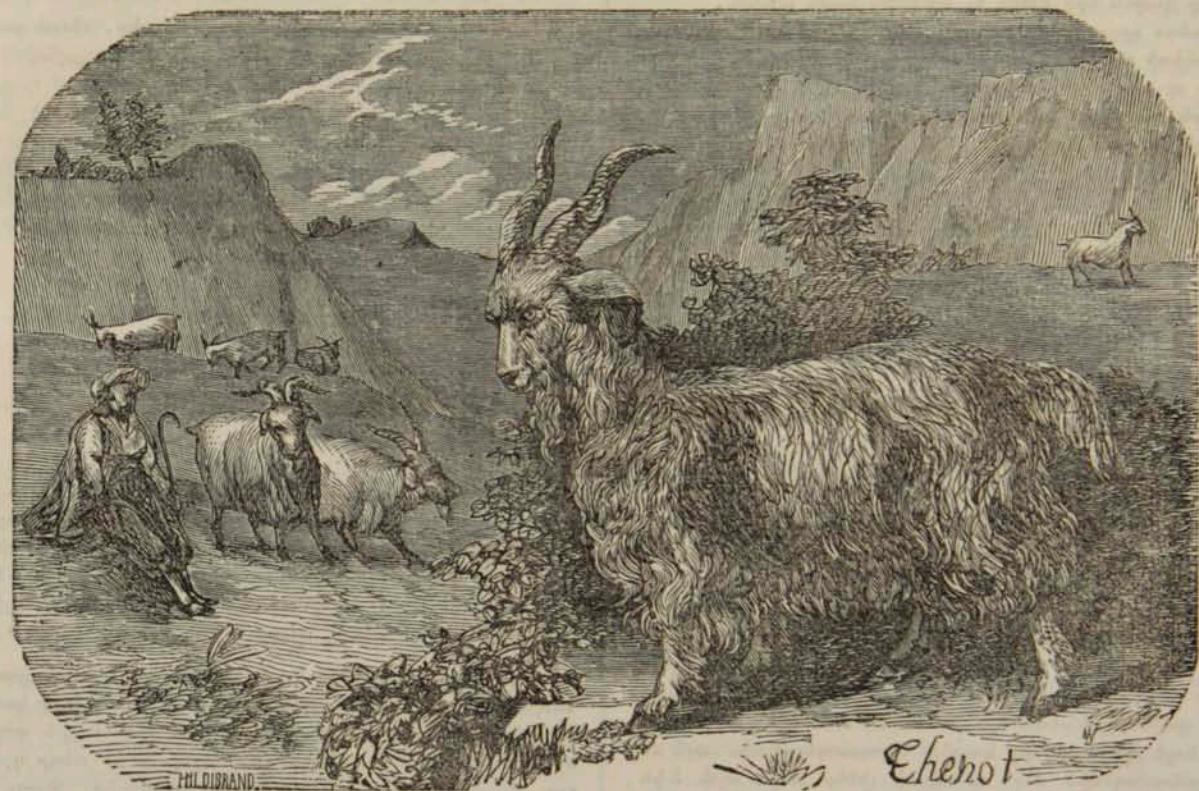
Ա Յ Ծ

Մարդուս ամենէն աւելի օգտակար ճանշուած կինդանիներէն մէկն է այծը (*skj*), որ բնական պատմութեան մէջ ոչխարի տեսակներէն կհամարուի, բայց շատ կտարբերի ոչխարէն, մանաւանդ իրեն բնաւորութեամբը:

Այծը չորս հինգ տեսակ կինդի. բայց ամէն տեսակներուն եւս զիխաւորը կամ բուն առաջինը այծեամն ըստածն է, որ է վայրի այծը (տաճկերէն ճայրան), թէպէտ եւ հինգ տեսա-

կին եւս թէ ընտանին կրգունուի եւ թէ վայրին:

Բնութեամբ կրակոտ է այծը, ու խիստ կսիրէ՝ քանի որ վայրենի է՝ բարձր բարձր լեռներու վրայ բնակիլ, ժայռերու վրայ եւ լել, մէկ ժայռէն մէկալը ցատքրտել. ընտանեալէն ետքն ալ այս իւր ազատափրութենէն ետ չկենար, այլ անդադար կհեռանայ ոչխարներէն ու բարձր տեղեր կելլէ ու կիջ-

Եհեղ

Այծը Անկիւրիոյ:

Եի: Գրեթէ շունին պէս հաւատարմութիւն կունենայ ու սէր կիսապէտ տիրոջը վրայ, բայց եւ այնպէս բանութեան չդիմանար, միշտ կյայտնէ իրեն խրոխտ բնաւորութիւնը: Ազքատ գեղացին տղոցը կաթ սուտողը շատ անզամ նորա այծն է, եւ զարմանալի սէր կունենայ իրեն սաներուն. միայն կրսեն թէ այծուն կրակոտ բնութիւնը, հետո ալ բարեսրտութիւնը, նորա կաթը ծծողին եւս կանցնի:

Այծեամին կամ վայրի այծուն մէկ տեսակը շատ կը գոնուի Կովկաս, եւ Պարսկաստանի ու Հնդկաստանի բարձր լեռները. ասոր փորէն կելլէ լու դեղթափ (տաճկերէն վանդկէիր)

բստած քարը, որոյ գօրութիւնը շատ կրգուլին հիները, բայց այժմու բժիշկները սակաւ երբէք կգործածեն:

Տեսքին ու բուրդին բարակութեանը կողմանէ ամենէն յարգի այծերն են Անկիւրիոյ, Եզիսոսոսի, Թիգէթի, եւ Քաշմիրի այծերը. ասոնց բուրդը մետաքսի կնմանի, եւ անով զանազան ազնիւ շալեր կգործուին, ինչպէս որ յայտնի է ամենուն: Անկիւրիոյ այծը եւրոպա բերին ոմանք ու շատցուցին, բայց տեսան որ քանի մը տարիէն բուրդը այն իւր սեպհական բարակութիւնն ու փափկութիւնը կորսրնցուց: Անկէց աւելի օգտակար եղաւ

Թէուն անունով գաղղիացի վաճառականին ըրած աղեկութիւնը, որով Քաջմիրի այծուն տեսակը բազմացուց Գաղղիոյ մէջ, եւ Հընդկաստանի շալերուն նման գեղեցիկ գործուածքներ ելլերուն պատճառ եղաւ։

Այծու բնութեանը համառօտ' բայց գեղեցիկ նկարագրութիւն մը կուտայ մեզի հանդերձ խրատով Լաֆոնթէն գաղղիացին հետագայ առակին մէջ։

Երկու այժմ.

Այժմ կարեն երբ կորի և արօտին համն առնու, Կառնու զբուխն ու կերպայ՝ իրքը նոր բաղդ փնտակնու. Այնպիսի բարձր տեղեւ կելլէ կարծի կըքայէ, Ուր ոչ ուրիշ կենզանիք՝ ոչ մարդն ելլէ սիրու կընէ. Վերն ապառած որ տեսաւ, վարը անդունու անպայն, Մեկն կըքան կըքատքէ, վախ մը չունի բընափն։

* * *

Օր մը երկու այժ, երկուքն ալ անփորձ, Թողին ձըգեցին դաշտ ու ձըներոց.

Մեկը զընաց մեկ լու մը, միան ուրիշ տեղ արծելու, Բայց բաղդն այնպէս մը բերաւ որ հանդիպին իրարու։ Հասան զեսի մը քովիկի, վըքան կամուրջ՝ նոր տախտառ, Նեղ՝ որ երկու զաշտի մուկ չին անցներ համարձակ. Չուրն աչ այնպէս եր խորունկ՝ այնպէս վազուկ այն տեղն մը վըքայէն անցնողը պէտք եր դոդար երկիւդն։ Բայց մեր անվախ այներուն աչքին մեկ բան չըթեցաւ. Մեկը կոխեց տախտակին, միան ալ իր ուրք զըքան, Տոտիկ տատիկ իրարու դէմ առաջ զաւ ըսկրան, Գրուխ մորուք հօնելով իրրեւ մեկնէն մեծ իշխան։

Երբոր կամըքին մէջտեղը հասան, Իրարու դիմաց կանկ առին կեցան. Աչ առ կըքաշուկը մեկդի և, ոչ նա, Սա' մեկդի կըսէք, միասը' ևս զընա։

,, Գուն չնս զիտեր, մեկն ըսաւ, ես որ այծուն ցեղեն եմ. ,, Այն զոր պարզեն Դաղատեայ ըրաւ նըսկայն Պողիփել. —,, Հապա իմ նախնիս ովէ կ' զուն չնս զիտեր, միան ըսաւ, ,, Ամաղքեա այծն է այն որ Գիուսին կար տուաւ.» :

Այնադի կըռուեցան, այնչափ ըրին վեճ, Մը երկութին ևս ընկան ջըրին մէջ։

Եւ քանի քանի այսպէս պատահար Տեսած է արդեօք բաղդին նաևապարհ։

ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՆՑԻՑ ՅՈՒՆՈՒՍԻՒ ՏԱՐԻՑԱ.

Տարւոյս սկիզբը Գաղղիոյ քաղաքականութեան մէջ նորէն փոփոխութիւն եղաւ. կարծես թէ նափուկն կայսեր տրուած է անպայար զարմանեք պատճառել բոլոր աշխարհին իւր կարգէ դուս քաղաքական գործուուրիւններով. ուստի և Անգղիոյ անուանի Թայժս լրազիրը իրաւամբ կըսէ թէ նափուկն մեր ժամանակին Սփինքսն է։ — Ցայտնի է մեր ընթերցուաց որ Նափուկն մոռք ունեմ Ալիլամբանացի գայի դաշնադրութեան պայմաններէն ամեննեփն ես չինաւալու. նոյն պայմանները կուզէր նաստատել նաևս այն մեծ զեսպանաժողովն մէջ՝ որ պիտի լինէր յունուարի 5-ին, յետոյ ձգուեցա 20-ին, յետոյ 31-ին, և վերջապէս անորոշ ժամանակի մը։ Անգղիան որ Խոախիոյ խոնդրուն վրայ Գաղղիայէն տարրեր աչքով մը կնայէք, նափուկնի դիտառութիւններուն չնաևնի կըուցընէր։ Եկա 1860 տարին, և խնդիրը փոխուեցաւ. ինքն իսկ նափուկն ոչնչացուց Գիշամբանաբայի դաշնադրութիւնը, դեսպանաժողովին խօսք վերջացաւ, և Գաղղիան Անգղիոյ նես նորէն բարեկամացաւ։

Գաղղիոյ քաղաքականութեան այս կերպով փոխուեցը եւրոպացուց աչքին կընար զարնել. այս բանիս առաջքը առնելու մտքով՝ անցած տարւոյն վերջերը տեսակ մը հրատարակեցաւ ի Փարիզ, որոյ ժակագիրն էր՝ „ Պապն և Պատահանաժողով „. Այս զրուածքը այժմու քաղաքական դիպուածներուն զիշտորներէն մէկն էր, ուստի և շուտ մը տարածուեցաւ ամեն տեղ, այնպէս որ առաջին օրերէն 40 հազար օրինակ մէկն ծախուեցաւ Փարիզու մէջ։ Տեսրակին նեղինամլը իւր խօսքերը այս բանիս վրայ կիմնէ թէ „, Արունեստեւ պապին իշխանութիւնը ըստ ինքեան լոկ „, նոյնար իշխանութիւն մի է, ոչ զօրքի կարօւ է ինքը, „ և ոչ քաղաքական օրինները զնելու, դատաստաններ կորեւու, բնդարձակ երկիններու տիրելու. որով առեղորդ

,, զրադմունքով կծանրարենէ իւր կառավարութիւնը „. Յետոյ կըսէ թէ „, Պապին բաւական է միան Հոռոմ քաղաքն „, ու քովի անքեր երկինները. իսկ Ռումանիա բառած երկեց, ընակինքները որովհնաւա. չեն ուզեր պապին իշխան նուրեանց տակ մնալ, պէտք է ինքնագլուխ ըլլան „.:

Այս տեսրակը կելլուն պէս՝ ամեն մարդ հասկըցաւ թէ նափուկն կայսեր խորհրդով զրուած է. Վալեսիքի կումը, որ անոր խօսքեռուն հնաւանովներէն էր՝ արտաքին զործոց ոստիկանութիւններ հարկադրեցաւ ելլելու, և տեղը դրուեցաւ Թումենէ Պոլսոյ Գաղղիացւոց զեսպանն։ Պապը այն տեսրակը տեսնելին ետես նըամարեցաւ, զեսպանաժողովոյն մէջ մաս ունենայէն, և իրեն տագունութիւնը յայտնի հրատարակեց. անոր նախելով՝ հրատարեցան զեսպանաժողովինն նաևս նափուկի բազաւորն ու Աւատրիոյ կարօւ։ Նափուկն զիր մը զբեց պապին զիկսեմբերի 31-ին, լորում բուլորովինն այն տեսրակին խօսքերը կնաստատէք, և յայտնի կիմացնէր որ պապին ժամանակաւոր իշխանութեան վերջը համեր է. ևս երեւ Գաղղիացւոց զօրքերը ելլեն Հոռոմ քաղաքն, պապը անստարակուս ձեռքէն պիտի հանէ այն քաղաքը, եւ բերես կեանքեն ալ զրկուի։

Անդին Անգղիոյ տէրութիւնն ալ ամենայն կերպով աշխատեցաւ ու կաշխատի որ Խոախացի իրմէք որոշն իրմանց վիճակը. ուրիշ տէրութիւններ չխառնուին անոնց։ Այս նիման վրայ Անգղիան այս առաջքարկութիւններու ըրաւ զըք նեն որ առանց նինգ զիտաւոր տէրութեանց հաւանութիւնն է. բ) Գաղղիան որչափ կարեւի է շուտով քայի հանէ իւր զօրքերը Հոռոմն ու Լուսպարտիայէն. գ) Եւրոպական տէրութիւններ չխառնուին Աւատրիոյ գենեսիր համանգին մէջ ըրած կառավարու-